

संपादकीय

कांदा खरेदीचा वांधा!

भारतीयांच्या 'किचन'मध्ये जीवनावश्यक बनलेला कांदा आणि वाद हे समीकरण अलीकडच्या काळात अधिक घडू होताना दिसते. हंगाम शेतीचा असो वा निवडणुकीचा, कांदा येनकेन प्रकारे चर्चेत असतो, मग विषय दरांतील वाहीचा असो वा घसरणीचा! मागणी-पुरवठाचे गणित बिंदुदून उत्पादक आणि कधीकधी सरकारही या कात्रीत सापडत असते. सामान्य ग्राहक त्यात भरडला गेला की अधिक गहजब होतो. या खेपेल केंद्राच्या बहुचर्चित खरेदी धोरणीतील निकष आणि कमी दर निश्चितीमुळे उत्पादक संतंत झाले आहेत.

लोकसभा निवडणुकीत हरित पटूचात फटका बसल्यानंतर केंद्राने राज्याच्या विधानसभा निवडणूक प्रचारादरम्यान चूक सुधारली. कांदा निर्यातीला चाल देणारे काही निर्णय घेतले. निर्यात शुल्क, मूल्य हटविले. प्रत्यक्षात त्याचा फायदा शेतकऱ्याला झाल काय, हा संशेधानाचा मुद्दा. बफर स्टॉकसाठी खुल्या बाजारातून खरेदीचे आशासन तेव्हा उत्पादकांना दिले गेले. अधेर विलंबाने का होईना नाफेड आणि 'एनसीसीएफ' या संस्थाच्या माध्यमातून तीन लाख टनाची कादा खरेदी मुरु झाली; परंतु प्रत्यक्षात अटी-शर्तीच्या जंत्रीत अडकली. प्रतवारीचे निकष कठोर झाले. खरेदीचा दर बाजारसमित्यांपेक्षा दोनशे ते तीनशे रुपयांनी कमी निश्चित झाला, ज्यामुळे नुकसान होत असल्याचा उत्पादकांचा दावा आहे. सध्या चांगल्या कांद्याला लिलावात दोन हजार ते बाबीसरे रुपयांचा दर मिळतो. सरकारी खरेदीचा दर मात्र १४३५ रुपये ठरला. त्यातून उत्पादन खर्चही निघत नाही. पूर्वी खरेदीचे दर स्थानिक पातळीवर निश्चित ब्यायचे. परंतु, आता ते केंद्राच्या ग्राहक व्यवहार विभागाच्या सुचनानुसार ठरत असल्याने ही तफावत झाल्याचे निरीक्षण अभ्यासक नोंदवतात.

बाजारातील कांद्याचा अतिरिक्त साठा उचलून दर नियंत्रणात ठेवणे आणि शेतकऱ्यांना आधिक आधार देणे, हा खरेदीचा मुख्य उद्देश. परंतु, खरेदीच्या ठरलेल्या कमी दरांमुळे बाजारातील कांद्याकी कोसळतो की काय, अशी स्थिती आहे. वास्तविक येंदा नाशिक जिल्ह्यात कांद्याचे उत्पादन ६३ टक्क्यांनी वाढले. विक्रीमी साठ लाख टनांपायंत ते पोहोचले, जे गेल्या वर्षांपेक्षा जवळपास दुप्पट आहे. मे महिन्यातील पावसाने पाचदहा टक्के नासाडी झाल्यानंतरही बम्पर पीक आले. अडीच लाख हेट्कवर क्षेत्र लागवडीखाली आहे. त्या तुलनेत सरकारी खरेदी अगदीच किरकोळ. साठवणुकीची सुविधाही अवघी पंचवीस टक्के!

व्यापार्यांकडील कांदा खरेदी करून तो प्रत्यक्ष शेतकऱ्यांकडील दाखवून कोट्यवधी रुपये मधल्या साखळीने लाटले. हे प्रकरण चौकरीच्या पातळीवर आहे. अशा स्थितीत पुन्हा त्याचीच पुनरावृती होत असूनही यंत्रणांचे 'हाताची घडी, तोंडावर बोट' आहे. उत्पादन अधिक असल्याने सरकारला कांदा खरेदी करायची नाही, तर केवळ तसे भासवायचे आहे, असे दिसते. सरकारने खरेदीचे दर स्पर्धात्मक ठेवावेत आणि निकष शिथिल करून प्रक्रियेत पारदर्शकता आणावी, असा आग्रह शेतकरी संघटनांनी धरला आहे. 'धरलं तर चावतंय अन् सोडलं तर पळतंय' अशी कांदा प्रश्नावर सरकारची अवस्था होते. उत्पादकांना मात्र धरसोडीच्या निर्णयांपेक्षी सुमंगल धोरणे आणि आधाराची गरज वाटते. कांद्याचे दर आणखी काही महिने जेमतेम राहीली. परंतु, अतिपावसाने खरिपात पिकाचे नुकसान झाल्यास दिवाळीनंतर चित्र पलटू शकते. तेव्हा मात्र सरकारला उत्पादकांचे स्परण होईल. खरेदीच्या दांत शेदेनशे रुपयांची वाढ केल्यास तूरतीस तिढा सुटू शकते. ग्राहकांनाही केवळ बद्याची भूमिका घेता येणार नाही. उत्पादकांना, ग्राहकांचा पाठिंबा दिसून आल्यास दोन्ही घटक जवळ येऊ शकतात. यंत्रणावर दबाव वाढू शकतो. कृत्रिम बुद्धिमत्तेसह आधुनिक तंत्रज्ञानाचा वापर करून शेतीत क्रांती घडवून आणायच्या गप्पा सरकार करते. दुसऱ्या बाजूला कृषी धोरणात कमालीचा विरोधाभास दिसतो. हे दुटप्पी वागणे परवडणारे नाही. 'गरज सरो वैद्य मरो', ही वृती थांबत नाही, तोवर शेती व शेतकीवर गुजराण असणाऱ्यांचे प्रश्न सुटणे कठीनच!

हातभर समस्येचं बोटभर उत्तर!

आपल्या आजूबाजूला अनेक समस्या, प्रश्न आ वासून उभे राहिलेले दिसून घेतात. हवेचे प्रदूषण वाढले आहे, ओडोन वायूचा थर विरळ होत आहे, अन्साखवी कीव्यस्कीती झाली आहे. अशा अनेक पर्यावरणीय समस्या सजीव सृष्टीसमर उभ्या ठाकल्या आहेत. अमेरिकेची दादागिरी, इत्यालचा युद्धविरोपण, रशियाचा हेकटपणा, चीनची फसवाफसवी यांसारख्या आताराष्ट्रीय राजकारणामुळे अनेक देश गरिबी, मागासलेपणा आणि भुक्तमुळे त्रस्त आहेत. दहशतवाद, अणुशस्त्र स्पर्धा आणि वाढत्या कुरुकुरीमुळे जग तिसऱ्या महायुद्धाच्या उंबरठावावर येऊन पोहोचले आहे.

फक्त आपल्या देशाच्या विचार केला तरी दहशतवाद, नक्षलवाद, जातीव व धार्मिक दंगे यामुळे अनेक वेळा काही भागांतील जनजीवन विस्कलीत होते. गव असो की शहर, लोकांना दैनंदिन जीवनात पाणीपुरवठा, वीज समस्या आणि वाहतुकीतील अडथळे अशा अनेक समस्याना तोंड द्यावे लागते. वैयक्तिक जीवनातही आपण सतत अडचणीचा सामान करत असतो. एक प्रश्न सुटो न सुटो तोच दुमरा तयाव होतो. समस्या मागून समस्या सोडवत पुढे जाणे हेच जीवनाचे खो सूत असते.

काही समस्या मात्र कनभर असतात, परंतु आपण त्या मनभर सम जून बसतो. डोकं शांत ठेवून खायादी समस्या हाताळली, तर आपल्याला याय आणि सकारात्मक उत्तर मिळतो. कुलूप मोठं असलं, तरी त्याची चाची लहान असतो; त्याच्यामणेच समस्या मोठी वाटत असली, तरी त्याचील उपाय फार छोटासा असतो. एखाद्या गंभीर आजारावर दरोरोज घेतलेल्या छोट्याशा गोळीनेही मात करत येते. समाजात असणाऱ्या प्रत्येक समस्येला समर्पक पर्याय असतो. प्रत्येक समस्या सोडवत येते, फक्त त्यासाठी लागणारी इच्छाशक्ती महायाची असो. निवडणुकांपूर्वी देशातील, राज्यातील, शहर किंवा गावातील प्रश्नांची मागोवा घेतला जातो. प्रत्येक पक्ष व त्यांचे उपेदवार हे प्रश्न सोडवण्याची आशासने देतात. अशा काळात मतदार म्हणून आपण त्यांच्या भूमिकेचा विचार

केला पाहिजे. त्यांच्या वर्तनात, कार्यक्रमात आणि विचारधारेत या प्रश्नांची तळमळ किंती आहे, हे तपासले पाहिजे. देशातील आणि परिसरातील समस्या आणि प्रश्नांची उत्तरे आपण मतदान यंत्रावरील बटन 'बोटाने' दाखून शोधतो. याचा अर्थ असा की हातभर प्रश्नांचे उत्तर बोटभर असते. आपण लोकप्रतिनिधीची निवड किंती चांगल्या पद्धतीने करतो, यावरून भविष्यकाळीतील अनेक समस्या सुटू शकतात आणि सध्याच्या समस्यांचे निराकरण होऊ शकते.

एखादा पूल कोसळतो, काही लोक मृत्युमुखी पडतात; त्यांतर सर्व देशभारीतील पूलांचे ऑडिट मुरु होते. एखाद्या मोठ्या इमारतीला आग लगते, मोठ्या प्रमाणावर जीवितहानी होते, आणि मग हार्स्पिटल्स व शासकीय इमारतीचे फायर ऑडिट मुरु होते. महिलांच्या बाबीती एखादी दुर्दैवी घटना घडते आणि त्यांतर अशा घटना पुन्हा घडू नवेत म्हणून फर्मान निघतात.

'प्रतिबंध हाच उपाय' या पद्धतीने आपण वैयक्तिक आणि सामूहिक जीवनात विचार करत नाही. काही लोकांना प्राण गमवावे लागतात, प्रचंद त्रास सहन करावा लागतो, तेव्हा कुठे उपाययोजना केल्या जातात. एखाद्या चौकात वारंवार अपघात होतात, आणि

जीवितहानी होते, मग प्रशासनाच्या लक्षात येते की इथे स्पीड ब्रेकर हवा होता. पण तो स्पीड ब्रेकर काही लोकांचे हातपाय मोडल्यानंतर किंवा प्राण गेल्यानंतर बसवला जातो. तोच स्पीड ब्रेकर वेळेवर बसवला असता, तर अनेकांचे हातपाय असतेही हळहळ फक्त संवेदनशील व्यक्तींनाच वाटते. खरेदी बोटभर हे वेगाने येणाऱ्या वाहनाना थेपवयासाठीचे बोटभर उत्तर असते. पण वेळेवर सुचत नाही, म्हणून दुर्दैवी घटना घडतात.

'प्युज' हे घरांती वीज वापरातील एक अत्यंत महत्वाचे सुरक्षा उपकरण आहे. विघृत प्रवाह मर्यादेपक्षा जास्त झाला, तर प्युज विटल्तो आणि वीजपुरवठा बद होते. त्यामुळे आग लागणे, उपकरणाचे नुकसान किंवा विवेच धक्का लागण्याची शक्यता टल्ते. याचाच अर्थ असा की बोटभर असणारे प्युज हे हातभर असणाऱ्या समस्येवर उपाय ठरते.

दोन व्यक्तींमधील किंवा गटांमधील वादावरीही बोटभर उत्तर असते. पण काही लोक जाणीवूर्वक वाद वादवत असतात. मालम तेसाठीचे तोंडे असोत किंवा प्रतिष्ठेसंदर्भातील वाद असोतासाठी आपण लोकप्रतिनिधीची निवड किंती चांगल्या पद्धतीने करतो, यावरून भविष्यकाळीतील अनेक समस्या सुटू शकतात आणि सध्याच्या समस्यांचे निराकरण होऊ शकते.

म्हणूनच माझे मत आहे की, हातभर समस्यावर बोटभर उत्तर शोधण्याचा आपण सातत्याने प्रयत्न केला पाहिजे. असे उत्तर नक्कीच सापडते...

- किशोर जाधव, सोलापूर
- मो. नं. १९२२८८८८५७९

२१ व्या जागतिक पोलिस व अग्निशमन स्पर्धेमध्ये शुभांगीला कांस्य पदक

अक्षराज : जे. के. पोळ

दि.३०, पनवेल : महानगरपालिकेच्या

अग्निशमन दलातील डॅशिंग महिला कर्मचारी शुभांगी संतोष घुले यांना अमेरिका येथील अल्बामा येथे २०२५ मध्ये झालेल्या २

थोडवयात

मिंत्रांसोबत पोहायला गेला अन करून अंत झाला

अक्षराज : विनायक भोईर

दि.२९, बोईसर (पालघर) : पालघर जिल्हातील बोईसर तालुक्यातील ढेकाळे गावात एक दुर्दैवी घटना घडली आहे. रविवार दि.२९ जून २०२५ रोजी दुपारी २:३० वाजेच्या सुमारास वांगी धरण ढेकाळे येथे आपल्या मिंत्रांसोबत अनिकेत रामतीरथ गुमा वय २२ वर्ष, राहणार जोगेश्वरी मुंबई वेस्ट, हा वांगी धरण पोहण्यासाठी आला असताना पाण्यात बुडून या युवकाचा दुर्दैवी अंत झाला आहे. सदर घटनेची माहिती मिळताच पोलीस प्रशासनाच्या वर्तीने व गवाकच्यांच्या मरठीने या युवकाच्या मृतदेहाला बाहेर काढण्यात आले. या घटनेमुळे ढेकाळे गावात शोककळा पसरली आहे.

जिल्हा परिषद प्राथमिक केंद्र शाळा विंगची आनंद वारी

अक्षराज : सुहास महांगरे

दि.३०, खंडाळा : दि.३० जून २०२५ जिल्हा परिषद प्राथमिक केंद्र शाळा विंग च्या मुलांची दिंडी सोहळा चालली पॅंडीला जिल्हा परिषद प्राथमिक केंद्र शाळा विंग येथेन गावामध्ये मुलांची दिंडी सोहळा चे आयोजन केले होते. लहानशी मुले मुंदंग भजन म्हणत टाळ वाजवत रस्त्यानी निघाली तेव्हा गावातील ग्रामस्थ लहान वारकर्याकडे पाहून पाहतच राहीली. तसेच गावातील महिलांनी व ग्रामस्थांनी दिंडीचे स्वागत केले.

भैरवनाथ मंदिरात मुलांना खाऊ वाटप केला दिंडीमध्ये पालकवर्ग सहभागी झाले होते पालक आणि लहान मुले यांनी फुगड्या खेळल्या. सदर कार्यक्रमाला गावातील सर्व ग्राम स्थ, शालेय व्यवस्थापन कमिटी उपस्थित होते. जिल्हा परिषद प्राथमिक केंद्र शाळा विंग च्या मुख्याध्यापक नलिनी वंजरी सहकारी शिक्षक दत्तात्रय महांगरे, उषा यादव, केदारानाथ नांदे यांनी दिंडीचे आयोजन केले होते.

पावसाची दडी; कोरड्या आभाळाकडे शेतकऱ्यांचे डोळे

अक्षराज : वसंत रांधवण

दि.३०, अहिल्यानगर : मे महिन्यात मास्नूनपूर्व पाऊस झाल्याने यंदा पावसाळा चांगला राहील, अशी आशा होती, मात्र मृग नक्त्रात पावसाने दडी मरली. अल्प पावसावर काही शेतकऱ्यांनी पेरण्या केल्या होत्या. त्यांच्यावर दुवार पेरणीचे संकट ओढवण्याची शक्यता असून, मागील वीस दिवसांपासून पावसाने उडीप दिली आहे. यामुळे पेरण्या खोल्यांवर्ग आहेत. गासायनिक खते व बी-बियाणे शेतकऱ्यांना खोल्यांवरी केली असून अनेकांना कर्ज काढून खोल्यांवरी करावी लागली आहे. आता पावसासाठी आभाळाकडे डोळे लागले आहेत.

यंदा पेरणीचे नियोजन करून शेतकऱ्यांकडून शेतीची पूर्वी मशागत करून शेती पेरणीयोग्य तयार करण्यात आली आहे. अनेक शेतकऱ्यांनी पाऊस वेळेवर येईल या आशेने खते, बी-बियाणे खोल्यांवरी करून ठेवले आहेत. जिल्हातील शेतकीरी अगदी एप्रिल व मे महिन्यापासून कामाला लागले. उन्हाळी मशागतीची कामे सुरु करण्यापूर्वीच अवकाळी पाऊस बरसला. या पावसाने वेळेत उन्हाळी मशागतीची कामे करत आली नाहीत. हजारो हेक्टर क्षेत्रावर रब्बी हंगामातील पिके घेतल्यापासून जैसे थे स्थिती आहे. अवकाळी पाऊस झाल्याने मशागतीची कामे करणे कठीण झाले. त्यामुळे यंदा पेरण्यांना कालावधी लागला. माझानावर मशागतीची कामे करून शेतकऱ्यांनी पेरण्या केल्या. मे महिन्यात जिल्हात मास्नूनपूर्व पावसाने चांगलेच थैमान घातले होते. त्यांनंतर जून महिन्याच्या पहिल्या आठवड्यातही पावसाने जोर धरला होता. मात्र, मागील वीस दिवसांपासून पावसाने दडी दिली आहे. यामुळे शेतकऱ्यांनी पेरण्या थांबविल्या आहेत. काळ्या जमिनीत वापसा नसल्याने व मशागती अभावी अद्याप अनेक शेतकऱ्यांना पेरण्या करता आल्या नाहीत. गेल्या आठवडा भरपासून सकाळ आणि संध्याकाळ ढगाळ वातावरण तर दिवसभर स्वच्छ सूर्योपकाश व सुसात वारा वाहत आहे. यामुळे जमिनीतील ओलावाही कमी होत आहे. ऐन पावसाळ्यात पावसाने दीर्घ दडी मरली असून पावसासाठी शेतकऱ्यांचे डोळे आभाळाकडे लागले आहेत.

संघटनेला मिळणार नवे बळ : आ.किशोर जोरगेवार भाजप मंडळ अध्यक्षपदाच्या नियुक्त्या जाहीर

अक्षराज : वसंत वडस्कर

दि.३०, चंद्रपूर : भारतीय जनता पार्टी चंद्रपूर महानगरातील विविध मंडळ अध्यक्ष पदाच्या नियुक्त्या अधिकृतपणे जाहीर करण्यात आल्या आहेत. मुंबई येथे आयोजित विशेष बैठकीत या नावांवर अंतिम निर्णय घेण्यात आला. प्रदेश अध्यक्ष र्वांद्र चव्हाण यांच्या अध्यक्षतेत ही बैठक पार पडली.

या बैठकीला प्रदेश महामंत्री माधवी नाईक, विर्भव संघटन मंत्री डॉ. उपेंद्र कोठेकर, आ. किशोर जोरगेवार, भारतीय जनता पार्टीचे महानगर अध्यक्ष सुभाष कासनगोडवार, माजी शहर अध्यक्ष दशरथसिंह ताकूर आर्द्दीची उपस्थिती होती. या बैठकीत आ. किशोर जोरगेवार यांच्या सूनेनुसार महानगर अध्यक्ष सुभाष कासनगोडवार यांनी महामंडळ अध्यक्ष पदाकरीता दिलेल्या नावांवर सविस्तर चर्चा करण्यात आली. कार्यकर्त्यांचा अनुभव, पक्षनिषा, संघटन कौशल्य, यावर आधारित विचार करून या नावांना प्रदेश नेतृत्वाकडून मान्यता देण्यात आली. या नियुक्त्यांमध्ये तुकुम मंडळासाठी स्वपील डूकरे, बाजार वार्ड मंडळासाठी सुभाष अदमाने, सिंहलिंग लाईन मंडळासाठी खांजी, बाबूपेठ मंडळासाठी प्रदीप किरमे, बांगली कॅप मंडळासाठी डॉ. सारांस. संघटक अधिकृतपणे जाहीर करण्यात आली आहे. प्रत्येक मंडळासाठी एकमेंवा येथे आयोजित विशेष बैठकीत या नव्यांच्या महानगरातील भाजपाचा विचार पोहोचविणे, पक्षाचे घेयकार्य जनतेपैर्यंत नेणे आणि संघटना मजबूत करणे हे या नव्या अध्यक्षांचे महत्वाचे काम असेल. महानगरातील भाजप संघटना अधिक सक्षम करण्यासाठी नवीन चेहेच्यांना संधी देण्यात आली आहे. कार्यकर्त्यांचा समान, जबाबदारी वाटप आणि संघटन विस्तार हे भाजपचे वैशिष्ट्य आहे. ही नियुक्ती म्हणजे संघटनातक्म बांगलीची एक महत्वाची पायरी आहे. सर्व मंडळ अध्यक्षांनी आपल्या कायवेकारात संघटना वाढवावी. जनतेच्या समस्या ऐकून त्या सोडविण्यासाठी पक्षातरफे प्रयत्न करावेत आणि भाजपाचा विचार शेवटच्या माणसापर्यंत पोहोचवावा असे आ. किशोर जोरगेवार यांनी महत्वाते.

या नवीन नियुक्त्यांमुळे भारतीय जनता पार्टीच्या महानगर संघटनेला अधिक बळ मिळेल, अशी अपेक्षा व्यक्त करण्यात आली आहे. प्रत्येक मंडळात भाजपाचा विचार पोहोचविणे, पक्षाचे घेयकार्य जनतेपैर्यंत नेणे आणि संघटना मजबूत करणे हे या नव्या अध्यक्षांचे महत्वाचे काम असेल. महानगरातील भाजप संघटना अधिक सक्षम करण्यासाठी नवीन चेहेच्यांना संधी देण्यात आली आहे. कार्यकर्त्यांचा समान, जबाबदारी वाटप आणि संघटन विस्तार हे भाजपचे वैशिष्ट्य आहे. ही नियुक्ती म्हणजे संघटनातक्म बांगलीची एक महत्वाची पायरी आहे. सर्व मंडळ अध्यक्षांनी आपल्या कायवेकारात संघटना वाढवावी. जनतेच्या समस्या ऐकून त्या सोडविण्यासाठी पक्षातरफे प्रयत्न करावेत आणि भाजपाचा विचार शेवटच्या माणसापर्यंत पोहोचवावा असे आ. किशोर जोरगेवार यांनी महत्वाते.

बुलडाणा, मंगळवार, दि.०१ जुलै २०२५

बलारपूरचे नाव देशात मोरे करा, आई-वडिलांना विसरू नका !

आ.सुधीर मुनगंटीवार यांनी विद्यार्थ्यांशी साधला संवाद

अक्षराज : वसंत वडस्कर

दि.२९, बलारपूर (चंद्रपूर) : विद्यार्थ्यांचे भविष्य उज्ज्वल होण्यात त्यांचा स्वतःचा फायदा आहे. आपल्या भागातील एखादा विद्यार्थी किंवा एखाद्या विद्यार्थीने राज्यभर, देशभर कौतुक होते, तेव्हा बलारपूरचे आणि येथील लोकांचीही कौतुक होत असते. माझ्या बलारपूरातील विद्यार्थ्यांनी देशात नावलौकिक प्राप्त करावा. त्याच्यावर तुम्ही तोडू शकत नाही. त्यामुळे बलारपूरातील इच्छेचे बिजारोपण करा, रोज परिवाराचे पाणी टाका. तुमच्या मनातील इच्छेचे वृक्ष एवढा मोठा होईल, की तुमच्या ज्ञानाचा प्रकाश समाजालाही मिळेल, असेही आ.सुधीर मुनगंटीवार यांनी विद्यार्थ्यांशी साधला संवाद.

उपयुक्त ठरत आहेत. यामांगे आपल्या विद्यार्थ्यांनी उतुंग भरारी घ्यावी आणि जिल्हाचे नाव देशभरात गैरवाने घेतले जावे, याच उद्देशने हे सर्व प्रयत्न सुरु आहेत.' एसएनडिटीमध्ये ६२ अभ्यासक्रम सुरु होतील, तेव्हा या जिल्हातील माझ्या बहिर्पांच्या कौशल्यांसाठी आकाश मोकळे होणार आहे. स्व. सुषमा स्वराज स्किल सेंटरच्या माध्यमातून आणखी एक दालन मोकळे करून दिले आहे. शिक्षणावर फक्त श्रीमंतीचा अधिकार असू नव्ये. उलट ज्यांच्या मनामध्ये शिक्षणाची ज्योत प्रज्ञलित करण्याची गरज आहे, त्या परिवारांपैरंत शिक्षणे पोहोचले पाहिजे, हा उद्देश आहे असेही ते म्हणाले.

प्रत्येक कामात परफेक्शन ठेवा
जपानमध्ये एखाद्या उत्पादनाची गुणवत्ता एका टक्क्याने देखील कमी असेल तर ते उत्पादन रद्द केले जाते. शंभर टक्के उत्तम गुणवत्ता तिथे अनिवार्य आहे. त्यामुळे चेतावनी जागत जगात सर्वांत प

